

mihael

KAPELANIJA SV. MIHAELA ARKANĐELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

USKRS

SEDER

TRAVANJ

Ned. 5. USKRS

	USKRSNI Ponedjeljak
Pon. 6.	Vilim; Celzo; Rajko; Celestin; Irenej
Uto. 7.	Ivan de la Salle; Herman; Teodor
Sri. 8.	Dionizije; Alemka; Klement Dan SJP „Ajkule“ Rijeka (1991.)
Čet. 9.	Marija Kleofina; Demetrije
Pet. 10.	Ezekijel; Apolonije; Sunčica
Sub. 11.	Stanislav; Stana; Radmila

Naslovnica: Đuro Seder, *Uskrslu Krist*

Slika preuzeta s:

<https://svetiantosarajevo.com>

mihael

11/2026.

Listić Policijske kapelanije sv. Mihaela Arkandela MUP
- sjedište i Ravnateljstvo policije,
Godište XXI. (2026.), broj 11 (676);
Uskrs, 5. travnja 2026.

Kontakt:

vlč. Željko Rakošec, policijski kapelan,
tel.: 22 712, 85 682; e-mail: zrakosec@mup.hr

Vinko Bakula, pomoćnik kapelana,
tel.: 88 853, 82 805; e-mail: vbakula@mup.hr

KATEHEZA

Velika subota je Marijin čas 4

Liturgija Vazmenog bdjenje 6

Služba riječi Vazmenog bdjenje 8

SLUŽBA RIJEČI VAZMENO BDJENJE

ČITANJA

Trebalo je da Isus ustane od mrtvih 10

HOMILIJA

Nije ovdje! Uskrsnu! 20

KATEHEZA

Tajna uskrsnuća 12

SLUŽBA RIJEČI USKRS

ČITANJA

Tražite što je gore, gdje Krist sjedi 27

HOMILIJA

Nije ovdje! Uskrsnu! 28

KATEHEZA

Tajna uskrsnuća 22

Prve svjedokinje uskrsnuća 30

Svjedoci Isusova uskrsnuća 32

PRIČA

Razgovor s Marijom Magdalenom 35

SRETAN I BLAGOSLOVLJEN USKRS

Vič. Željko i Vinko

Velika subota je Marijin čas

Veliki petak je Kristov čas, nakon što je ljubio svoje koji bijahu u svijetu, ljubio ih do zadnjega daška, za njih i za grijehе svijeta prinoseći žrtvu na oltaru Križa podno kojeg po Božjoj volji stajaše Marija, sa Sinom nerazdvojno vezana u žalosti i prikazivanju.

Velika subota je čas Njegove majke, kada ona, Žena, Kćer Sionska i Majka Crkve podnese najveću kušnju vjere i jedinstva s Bogom otkupiteljem. U Rimu, u Papinskoj bazilici Svete Marije Velike na Veliku subotu već godinama prije podne slavi se posebni spomen Marije u iščekivanju Sinovljeva uskrsnuća. U teološkom i liturgijskom značenju tog, Marija upotpunjuje to što još nedostaje Kristovoj mucu.

Ona je nova Eva koja, u razdiranju srca, pravoj vjeri i apsolutnoj poslušnosti, vrši Božju volju, a postojano očekuje da se ispune Sinove riječi, cjelovita vjera Crkve, prvoga Izraela, današnje Crkve i čitavoga svijeta. U Mariji se, u bezgraničnoj nadi, sabrala vjera svijeta. Isus ostade tri dana u

utrobi zemlje – kako je rekao – ali treći dan slavno uskrsnu, ispuniše se njegove riječi i čežnja čitavoga svijeta, poglavito Marijina vjera, koja ga je očekivala, zazivala i nostalgично željela njegov prvi slavni zagrljaj.

S liturgijskoga gledišta, na Zapadu nema nekoga posebnog liturgijskog slavlja. Ali u prastaroj Crkvi živo je shvaćanje da je Marija most koji Veliki petak povezuje s uskrsnim osvitom, u njoj se sve okupilo.

Govoreći o istočnjačkoj pobožnosti prema Marijinu času, rekao je kako je Istok od srednjega vijeka, od 1200. godine otprilike, uveo veličanstveno slavljenje spomena smrti Gospodinove. slavlje se odvija u dva dijela: na Veliki petak spomen patnje Onoga koji preminu za sve, oplakivanje izdaje, veličanje dragovoljne žrtve, a na Veliku subotu prije podne s Marijom se tjeskobno očekuje da On dođe, da se vrati.

U bizantinskoj liturgiji moleći s Marijom okupljeni oko groba Gospodinova, svi čekaju, kade, donose miomirise, mole se da se On vrati od mrtvih i podari život svijetu. Istok je dakle oduvijek slavio i svečano slavi svetu noć.

<https://stmargaretmary.org>

Na Zapadu se malo pomalo na Veliku subotu, koja je posvećena razmišljanju u tišini, počinje slaviti Marijin spomen. Djevica razbija tu tišinu ispunjavajući je vjerom i nadom. Slavljenje Marijina časa na Veliku subotu na neki način želi da se u zapadnoj Crkvi raširi pobožnost prema Mariji, da nas ona vodi u radost svete noći, prema Gospodinovu uskrsnuću, da s njom, nakon žalosti Velikoga petka i Križnoga puta, pjevamo uskrsni hvalospjev uživajući u radosti njegova uskrsnuća.

Apostoli su se razbježali, žene mislile na miomirise; Ona sama zna, čeka, nada se, vjeruje i stoga je most ljubavi koji se od Velikoga petka, Muke Gospodnje, radosno proteže prema uskrsnome jutru, koje ona, tako reći, privlači k sebi, a On, Krist, vraća joj se kako bi svijetu zauvijek podario svoj božanski blagoslov.

<https://www.vaticannews.va>

Savjeti svetih žena

Vi dobro znate kako koraci teturaju u noći sumnja i straha.

Recite nam kako tragove izbrisati stopa što ih prema grobu bol i očaj guraju?

Stupite odvažno u grob

(Ne bojte se njegova praha!)

što svaki ga čovjek za života kopa.

To mjesto je gdje vječnost silazi, mjesto odahnuća.

Tu anđeo nasmijan prilazi, anđeo uskrsnuća!

Rajmund Kupareo

Liturgija Vazmenog bdjenje

Velika subota dan je tišine i iščekivanja.

Nakon dramatičnih događaja Velikoga petka i Isusove smrti, Crkva nas danas poziva na sabranost, tišinu i razmatranje.

Liturgijsko slavlje bdjenja i iščekivanja počinje tek u večernjim satima, a nakon njega slijedi misno slavlje koje odzvanja radošću zbog Gospodinova uskrsnuća.

Bez uskrsnuća bi gotovo uzaludne bile sve veličanstvene riječi koje je Isus za života izgovorio, a sveti pisci nam prenijeli, uzaludna bi bila sva čudesa, beskrajna bol i poniženje i na kraju strašna smrt.

Tek svjetlo uskrsnuća pokazuje sve njih u pravome svjetlu i jednom zasvagda pokazuje nam lice našega Boga: ne samo da je veličanstven, besmrtn i svemoguć, nego je svojom ljubavlju i nama omogućio život u vječnosti.

Uvod

Vazmeno BDJENJE središnje je slavlje čitave liturgijske godine. U ovoj svetoj noći slavimo otajstvo Kristova uskrsnuće, njegova prijelaza iz smrti u život. Uskrsno otajstvo središnje je otajstvo naše vjere. Oko uskrsnuća oblikovalo se kršćanstvo. Stoga zahvalimo u ovim svetim trenucima, u kojima se nebesko sjedinjuje sa zemaljskim, najprije za dar vjere. Po vjeri mi imamo pristup u ovu stvarnost, koja preobražava i naše postojanje.

Služba svjetla

Prvi Božji dar ovome svijetu je svjetlost. Ona je od početka znak Božje prisutnosti. Sveto nam pismo svjedoči da Bog, objavljujući samoga sebe, često uzima simbol svjetlosti. I sama Božja riječ je svjetlo - ona čovjeka prosvjetljuje, uvodi ga u istinu. Svjetlo je simbol Kristova uskrsnuća. Već od stvaranja svjetlo upućuje na Krista, „svjetlo istinsko koje rasvjetljuje svakog čovjeka“. Svjetlom svoga uskrsnuća, Krist je pobijedio tamu grijeha i smrti. Stoga svjetlost povezujemo i sa životom. Svjetlo uskrsne svijeće, koja u ovom slavlju ima posebno mjesto, pratit će nas kroz čitavo vazmeno vrijeme, dozivajući nam u svijest otajstvo koje slavimo.

Služba riječi

Kroz čitavu povijest spasenja, Bog je narodu darovao svoju riječ. Upravo po riječi ga je vodio i usmjeravao na put spasenja. Slušajući u ovoj noći njegovu riječ u izabranim biblijskim tekstovima, prolazimo kroz povijest Božjega hoda sa svojim narodom, hoda kojega smo i mi dio, kao dionici jednoga Božjeg obećanja. Otvorimo se daru riječi, kako bi njegova riječ obasjala naš život te je primimo vjerom i na nju odgovorimo životom.

Krsna služba

Po Kristovom uskrsnuću primili smo dar da postanemo djeca Božja. Vazmena je noć od prvih kršćanskih vremena povlašteno vrijeme za primanje sakramenta krštenja. Po Kristovom prelasku iz smrti u život, vječni je život otvoren i nama. U krštenju svaki krštenik umire grijehu da bi s Kristom uskrsnuo na novi život. Voda, koju u ovoj svetoj noći blagoslivljamo i kojom ćemo svi biti poškropljeni u znak obnove krsnoga saveza, upućuje na novo stvaranje i obnovu našega bića darom Duha Svetoga.

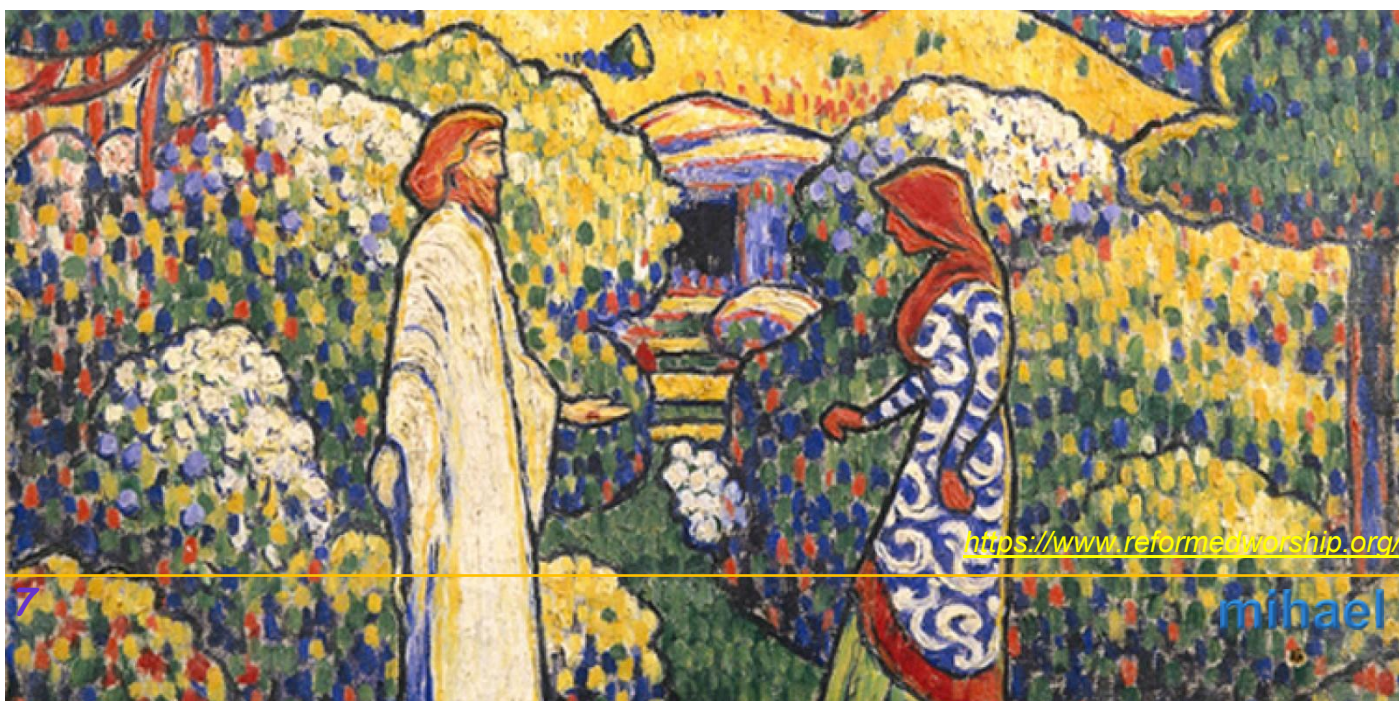
Euharistijska služba

Kristovo uskrsnuće dar je ljubavi, one ljubavi koja je Bog sam. U euharistiji Bog nam želi darovati upravo tu ljubav - sebe samoga. Primajući Kristovo tijelo, ulazimo u životno sjedinjenje s njime. Naš život biva preobražen snagom Duha Svetoga te bivamo suobličeni Kristu. Na taj način postajemo dionicima i njegova uskrsnuća i proslave te nam već sad biva na neki način darovano iskustvo vječnosti.

Otpust

Proslavili smo najveće otajstvo naše vjere. U njemu smo primili i obećanje konačne nade, a to je Kristov dolazak u slavi i preobraženje svih nas i svega stvorenog u uskrsnuću, te ulazak u vječni život. Život je najveći dar koji imamo. Radujmo se i zahvaljajmo za dar života, neprolaznog, vječnog života, koji nam je Kristovim uskrsnućem darovan.

Služba riječi, 267/12

Služba riječi Vazmenog bdjenje

Služba riječi dugačka je zato što su vjernici u starini željeli dočekati zoru uskrsnog jutra razmatrajući "divna djela što ih je Gospodin Bog svome narodu od početka činio, vjeran svojoj riječi obećanju" (Misal), a samo krštenje dijelilo se u zoru i liturgija završavala euharistijskom službom.

- Prvo je ponuđeno čitanje izvještaj Postanka o stvaranju svijeta i čovjeka da gospodari prirodom, a služi jedino Bogu (Post 1, 1 - 2,2).
- Drugo je čitanje opis Abrahamove žrtve (Post 22, 1-18) po kojoj je praotac židovskog naroda postao duhovnim ocem svih koji su spremni na sinovsko podlaganje Bogu.
- Treće je čitanje izvještaj o prijelazu preko Crvenog mora kao slici novozavjetnog krštenja (Izl 14, 15 - 15, 1). Dok se ostala starozavjetna čitanja iz pastoralnih potreba smiju izostaviti, ovo se treba uvijek pročitati.
- Četvrto je čitanje prorokova pjesma novom Sionu kojemu se Bog veže na trajnu ljubav i s njime sklapa savez mira (Iz 54, 5-14). Taj starozavjetni Sion slika je Crkve.

- Peto je čitanje poziv Izraelcima na gozbu koju Bog besplatno sprema u naoko bezizlaznoj situaciji, jer njegove misli nisu ljudske misli (Iz 55, 1-11).
- Šesto je čitanje odlomak iz Baruhove knjige, upućen Izraelcima koji "stare u zemlji tuđinskoj". Da bi sačuvali svoj vjerski i nacionalni identitet, trebaju u tuđini prijanjati uz Boga kao vrelo mudrosti (Bar 3, 9-15. 32 - 4, 4).
- Sedmo je čitanje iz Ezekiela, preko kojega Bog obećava vratiti sužnje u zemlju djedova, dati im novo srce i u njih udahnuti svoga Duha (Ez 36, 16-17; 18-28). Takvo novo srce kršćani dobivaju krštenjem.

Nakon svakoga od starozavjetnih čitanja slijedi pripjevni psalam u kojem sudionici liturgije pjevajući razmišljaju o pročitanom.

Nakon psalma svećenik moli molitvu koja se odnosi na dotično čitanje i primjenjuje ga na crkvenu zajednicu.

U molitvi nakon posljednjega starozavjetnog čitanja svećenik moli Boga da na Crkvi izvede ono što obećava po proroku kako bi svijet iskusio i vidio da Bog pridiže što je palo, pomlađuje što je staro, sabire rasuto po Kristu, koji je početak svemu.

Sada svećenik intonira misni himan "*Slava Bogu na visini*", koji se nije pjevao u

korizmi. To može biti popraćeno zvonjavom zvona, prema mjesnom običaju.

U zornoj molitvi koja slijedi svećenik izriče vjeru da Bog ovu noć obasjava slavom Kristova uskrsnuća te moli da Bog u nama oživi "duh posinstva što smo ga u krštenju primili".

Za poslanicu imamo odlomak iz Poslanice Rimljanima o krštenju kao sakramentu kojim se povezujemo s Kristom umrlim i uskrsnim. Krštenje nas jest povezalo s Kristom raspetim i donijelo nam klicu uskrsnog života s Kristom, ali krštenik treba cijeli život usklađivati svoje postupke s darovanom krsnom milošću. Krštenje nije magijski čin unutarnje promjene niti unaprijed osiguranog spasenja, nego životno uključenje u Krista raspetog i uskrslog, koje traži život usklađen s tim darom.

Za evanđelje ove noćne mise imamo ove godine Matejev izvještaj o otkriću praznoga groba i Isusovu ukazanju ženama. U usporedbi s Markovim sličnim izvještajem, Matej je pojačao elemente dostojanstva u vezi s Uskrsnim. Ključna je anđelova izreka: "Uskrsnu kako reče!". U toku Isusova ministrija Matej je više od ostalih evanđelista isticao kako se na Isusu ispunja Pismo. Sada naglašava da se i ispunja Isusova vlastita riječ o uzvišenju nakon

poniženja u smrti. Time Isusova riječ biva dignuta na razinu Pisma.

Pošto anđeo protumači nadnaravni događaj uskrsnuća, ukazuje se i sam Isus ženama. Matej mu stavlja u usta grčki pozdrav: "Hairete - budite zdrave, želim vam dobro zdravlje!" Naši su prevoditelji to pojednostavili kao da Isus pozdravlja naški: "Zdravo!" Isus je ove Židovke morao pozdraviti sa "Šalom - mir vama!". U tom je građanskom i vjerskom pozdravu uključena želja i molitva da Bog udijeli mir svoj onima koji se susreću, razilaze ili putuju. Isus traži od žena da kažu njegovoj "braći" kako trebaju ići u Galileju i tamo ga vidjeti. Anđeo ih je nazvao "učenicima njegovim". Već naziv "učenici" pokazuje da im je Bog oprostio što su se kukavički razbježali ispod križa te ih je ponovno postavio među učenike koji su sljedbenici.

Naziv "braća" još više svjedoči o oproštenju i rehabilitaciji. Uskrsli je na poseban način brat svojih sljedbenika na koje prenosi svoju uskrsnu milost, ali i brat svih ljudi kojima donosi plodove svoje pobjede nad smrću, grijehom i zlom.

Prvo čitanje: Post 1,1-2,2

Vidje Bog sve što je učinio: bijaše veoma dobro

Čitanje Knjige Postanka

U početku stvori Bog nebo i zemlju. Zemlja bijaše pusta i prazna; tama se prostirala nad bezdanom i duh Božji lebdio je nad vodama.

I reče Bog:

„Neka bude svjetlost!“

I bi svjetlost. I vidje Bog da je svjetlost dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame. Svjetlost prozva Bog dan, a tamu prozva noć. Tako bude večer, pa jutro – dan prvi.

I reče Bog:

„Neka bude svod posred voda da dijeli vode od voda!“

I bi tako. Bog načini svod i vode pod svodom odijeli od voda nad svodom. A svod prozva Bog nebo. Tako bude večer, pa jutro – dan drugi.

I reče Bog:

„Vode pod nebom neka se skupe na jedno mjesto i neka se pokaže kopno!“

I bi tako. Kopno prozva Bog zemlja, a skupljene vode mora. I vidje Bog da je dobro.

I reče Bog:

„Neka proklija zemlja zelenilom - travom sjemenitom, stablima plodonosnim, koja, svako prema svojoj vrsti, na zemlji donose plod što u sebi nosi svoje sjeme.“

I bi tako. I nikne iz zemlje zelena trava što se sjemeni, svaka prema svojoj vrsti, i stabla koja rode plodovima što u sebi nose svoje sjeme, svako prema svojoj vrsti. I vidje Bog da je dobro. Tako bude večer, pa jutro – dan treći.

I reče Bog:

„Neka budu svjetlila na svodu nebeskom da luče dan od noći, da budu znaci blagdanima, danima i godinama, i neka svijetle na svodu nebeskom i rasvjetljaju zemlju!“

I bi tako. I načini Bog dva velika svjetlila – veće da vlada danom, manje da vlada noću - i zvijezde. I Bog ih postavi na svod nebeski da rasvjetljaju zemlju, da vladaju danom i noću i da rastavljaju svjetlost od tame. I vidje Bog da je dobro. Tako bude večer, pa jutro - dan četvrti.

I reče Bog:

„Nek' povrvi vodom vreva živih stvorova, i ptice nek' polete nad zemljom, svodom nebeskim!“

I bi tako. Stvori Bog morske grdosije i svakovrsne žive stvorove što mile i vrve vodom i ptice krilate svake vrste. I vidje Bog da je dobro. I blagoslovi ih govoreći: „Plodite se i množite i napunite vode morske! I ptice neka se namnože na zemlji!“ Tako bude večer, pa jutro - dan peti.

I reče Bog:

„Neka zemlja izvede živa bića, svako prema svojoj vrsti: stoku, gmizavce i zvjerad svake vrste!“

I bi tako. I stvori Bog svakovrsnu zvjerad, stoku i gmizavce svake vrste. I vidje Bog da je dobro.

I reče Bog:

„Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična, da bude gospodar ribama morskim, pticama nebeskim i stoci - svoj zemlji - i svim gmizavcima što puze po zemlji!“

Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih.

I blagoslovi ih Bog i reče im:

„Plodite se, i množite, i napunite zemlju, i sebi je podložite! Vladajte ribama u moru i pticama u zraku i svim živim stvorovima što puze po zemlji!“

I doda Bog:

„Evo, dajem vam sve bilje što se sjemeni, po svoj zemlji, i sva stabla plodonosna što u sebi nose svoje sjeme: neka vam budu za hranu! A zvijerima na zemlji i pticama u zraku i gmizavcima što puze po zemlji u kojima je dah života - neka je za hranu sve zeleno bilje!“

I bi tako. I vidje Bog sve što je učinio, i bijaše veoma dobro. Tako bude večer, pa jutro - dan šesti.

Tako bude dovršeno nebo i zemlja sa svom svojom vojskom. I sedmoga dana Bog dovrši svoje djelo koje učini. I počinu u sedmi dan od svega djela koje učini.

Riječ Gospodnja.

Prvo biblijsko čitanje vazmenog bdijenja sa samoga je početka Svetoga pisma. To je opis stvaranja svijeta. No valja istaknuti i ovo: premda je Knjiga Postanka prva po redu u našim Biblijama, ona ja zapravo mlađa od mnogih drugih biblijskih knjiga. To je u biti i logično jer čovjek tek nakon određenih životnih iskustava dolazi do svijesti o Bogu kao stvoritelju. Tako je i Izraelski narod u Bogu koji ga je izveo iz ropstva, prepoznao Boga koji je stvorio čitav svijet.

Ovaj opis stvaranja literarno je uokviren ujedan 'radni' tjedan koji završava subotom kad je „Bog počinio od svega djela koje učini“ (Post 2,2). No, subota zapravo dovršava stvaranje i daje mu smisao. Subota je također Božji dar koji Izraelci nisu imali dok su bili robovi u Egiptu. Ona je znak slobode, to jest znak služenja pravom Bogu, a ne faraonima ovoga svijeta. Izvještaj o stvaranju svijeta tu svijest poziva na slobodu prenosi na čitavo čovječanstvo. Svaki je čovjek stvoren od Boga i obdaren jednakim darom blagoslova i slobode da služi samo Bogu.

Otpjevni psalam: Ps 104, 1-2a.5-6.10.12-14.24.35c

Pošalji Duha svojega, Gospodine, i obnovi lice zemlje!

Blagoslivljaj dušo moja, Gospodina!
Gospodine, Bože moj, silno si velik!
Odjeven veličanstvom i ljepotom,
svjetlošću ogrnut kao plaštem!“

*****

Zemlju si stavio na stupove njene: neće se
poljuljati u vijeke vjekova,
pokrio si je vodama bezdanim ko haljinom,
iznad bregova stajahu vode.
Izvore svraćaš u potoke
što žubore među brdima.
Uz njih se gnijezde ptice nebeske
i pjevaju među granama. .

*****

Ti natapaš bregove iz dvorova svojih, zemlja
se nasićuje plodom tvojih ruku.
Ti daješ te niče trava za stoku i bilje
na korist čovjeku da izvede kruh iz zemlje.

*****

Kako su brojna tvoja djela, Gospodine!
Sve si to mudro učinio:
puna je zemlja stvorenja tvojih.
Blagoslivljaj, dušo moja, Gospodina!

*****

Tema stvaranja nije u Bibliji reducirana samo na Knjigu Postanku. O Božjem djelu stvaranja govore i tekstovi poput psalma 104 koji je pravi dragulj biblijske poezije. U prekrasnim slikama koje počinju sa slikom samog velikog Boga koji je zaogrnut plaštem, ističe se ne samo ljepota stvorenoga svijeta nego i Božja mudrost i ljubav kojom se brine za svoja stvorenja.

Drugo čitanje: Post 22,1-18

Žrtva praoca našega Abrahama

Čitanje Knjige Postanka

Bog stavi Abrahama na kušnju. Zovnu ga:

„Abrahame!“

On odgovori:

„Evo me!“

Bog nastavi:

„Uzmi svoga sina, jedinca svoga Izaka koga ljubiš, i pođi u krajinu Moriju pa ga ondje prinesi kao žrtvu paljenicu na brdu koje ću ti pokazati.“

Ujutro Abraham podrani, osamari magarca, sa sobom povede dvojicu svojih slugu i svog sina Izaka, pošto je prije nacijepao drva za žrtvu paljenicu, i uputi se na mjesto koje mu je Bog označio. Treći dan Abraham podigne oči i opazi mjesto izdaleka. Abraham onda reče slugama:

„Vi ostanite ovdje uz magarca, a ja i dječak odosmo gore da se poklonimo, pa ćemo se vratiti k vama.“

Abraham uzme drva za žrtvu paljenicu, stavi ih na sina Izaka, a u svoju ruku uzme kremen i nož. Tako pođu obojica zajedno.

Onda Izak reče svome ocu Abrahamu:

„Oče!“

„Evo me, sine!“- javi se on.

„Evo kremen a i drva“, opet će sin, „ali gdje je janje za žrtvu paljenicu?“

Marc Chagall, *Žrtvovanje Izaka*, <https://www.amazon.in>

„Bog će već providjeti janje za žrtvu paljenicu, sine moj!“- odgovori Abraham. I nastave put.

Stignu na mjesto o kojemu je Bog govorio. Ondje Abraham podigne žrtvenik, naslaže drva, sveže svog sina Izaka i položi ga po drvima na žrtvenik. Pruži sad Abraham ruku i uzme nož da zakolje svog sina.

Uto ga zovne s neba anđeo Jahvin i poviče:

„Abrahame! Abrahame!“,

Evo me!“- odgovori on.

„Ne spuštaj ruku na dječaka“, reče, „niti mu što čini! Sad, evo, znam da se Boga bojiš, jer nisi uskratio ni svog sina, jedinca svoga.“

Podiže Abraham oči i pogleda, i gle - za njim ovan, rogovima se zapleo u grmu. Tako Abraham ode, uzme ovna i prinese ga za žrtvu paljenicu mjesto svoga sina. Onome mjestu Abraham dade ime „Gospodin provida“. Zato se danas veli: „Na brdu Jahvina providanja.“

Anđeo Jahvin zovne Abrahama s neba drugi put i reče:

„Kunem se samim sobom, izjavljuje Jahve: Kad si to učinio i nisi mi uskratio svog jedinca sina, svoj ću blagoslov na te izliti i učiniti tvoje potomstvo brojnim poput zvijezda na nebu i pijeska na obali morskoj! A tvoji će potomci osvajati vrata svojih neprijatelja. Budući da si poslušao moju zapovijed, svi će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom.“

Riječ Gospodnja.

Drugo čitanje iz Knjige Postanka govori o Abrahamovoj kušnji i da bi ga se ispravno razumjelo ne smije se prekinuti na teškim mjestima nego ga se mora pročitati do kraja!

U apsolutnoj poslušnosti onomu stoje od Boga čuo Abraham je bio spreman žrtvovati, to jest ubiti vlastitoga sina Izaka. No, kako god interpretirali to stoje Bog tražio od Abrahama, nijedna interpretacija nije valjana (a raznovrsne su) ukoliko se odvoji od cjeline, tj. od toga daje Bog Abrahamu u trenutku kad je podigao ruku s nožem rekao: to ne čini!

Tako se tek cjelovitim čitanjem izmiče opasnosti pogubnih nesporazuma da se krivo shvati prava poruka Božjega glasa. No, to ne znači daje Abraham u početku postupio krivo. Do prave spoznaje Božje volje Abraham nije došao samo intelektualnim naporom i ne bi nikada do nje došao daje nije bio spreman izvršiti, a to može samo čovjek koji Bogu potpuno vjeruje. Pa čak i onda kad Bog traži ono najteže.

Otpjevni psalam: Ps 16,5.8.9-11

Čuvaj me, Bože, jer se tebi utječem

Gospodin mi je baština i čaša:

„Ti u ruci držiš moju sudbinu.“

Gospodin mi je svagda pred očima;

jer mi je zdesna, neću posrnuti.

*****

Stog mi se raduje srce i kliče duša,

pa i tijelo mi spokojno počiva.

Jer mi nećeš ostaviti dušu u Podzemlju

ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda .

*****

Pokazat ćeš mi stazu života,

puninu radosti lica svoga,

sebi zdesna blaženstvo vječno.

*****

Psalam 16 pjesma je pouzdanja u Božju dobrotu. Onaj tko se stavio svoju sudbinu u Božje ruke ne boji se ničega pa ni smrti. Osalam završava upravo jednom takvom tvrdnjom. Tko ide stazom života taj je u vječnom blaženstvu s Bogom.

Treće čitanje: Izl 14, 15-15,1

Izraelci su išli suhim posred mora

Čitanje Knjige Izlaska

U one dane reče Gospodin Mojsiju:

„Zašto zapomažete prema meni? Reci Izraelcima da krenu na put. A ti podigni svoj štap, ispruži svoju ruku nad morem i razdijeli ga nadvoje da Izraelci mogu proći posred mora po suhu. Ja ću otvrdnuti srce Egipćana, i oni će poći za njima, a ja ću se onda proslaviti nad faraonom i njegovim ratnicima, njegovim kolima i konjanicima. Neka znaju Egipćani da sam ja Gospodin kad se proslavim nad faraonom, njegovim kolima i njegovim konjanicima.“

Anđeo Božji, koji je išao na čelu izraelskih četa, promijeni mjesto i stupi im za leđa. A i stup od oblaka pomakne se ispred njih i stade im za leđa. Smjesti se između vojske egipatske i vojske izraelske te postade onima oblak taman, a ovima rasvjetljivaše noć te tako ne mogoše jedni drugima prići cijele noći.

Mojsije je držao ruku ispruženu nad morem dok je Gospodin svu noć na stranu valjao vode jakim istočnim vjetrom i more posušio. Kad su se vode razdvojile, Izraelci siđoše u more na osušeno dno, a vode stajahu kao bedem njima nadesno i nalijevo.

Egipćani: svi faraonovi konji, kola i konjanici, nagnu za njima u more, u potjeru.

Za jutarnje straže pogleda Gospodin iz stupa od ognja i oblaka na egipatsku vojsku i u njoj stvori zbrku. Zakoči kotače njihovih kola da su se jedva naprijed micali.

„Bježimo od Izraelaca!“- poviču Egipćani, „jer Gospodin se za njih bori protiv Egipćana!“

Tada će Gospodin Mojsiju:

„Pruži ruku nad more da se vode vrate na Egipćane, na njihova kola i konjanike.“

Mojsije pruži ruku nad more i u cik zore more se vrati u svoje korito. Kako su Egipćani, bježeći, jurili prema moru, Gospodin ih strmoglavi usred voda. Tako vode, slijevajući se natrag, potope kola, konjanike i svu vojsku faraonovu koja bijaše pošla u potjeru za Izraelcima - u more. I ne ostade od njih ni jedan jedini. A Izraelci išli suhim posred mora, vode im stale kao zid zdesna i slijeva.

Tako Gospodin u onaj dan izbavi Izraela iz šaka egipatskih, i vidje Izrael pomorene Egipćane na morskome žalu. Osvjedoči se Izrael i o silnoj moći koju Gospodin pokaza nad Egipćanima. Narod se poboja Gospodin i povjerova Jahvi i njegovu sluzi Mojsiju.

Tada Mojsije s Izraelcima zapjeva ovu pjesmu

Glavno pitanje koje se postavlja u prvih petnaest poglavlja Knjige Izlaska jest: tko je pravi gospodar Izraela? Je li to faraon koji narod drži u ropstvu i tlači ga prisilnim radovima, ili je to Jahve Bog koji svoj narod poziva i izvodi iz ropstva u slobodu. Prijelaz Izraelaca preko Crvenoga mora i potop faraona i njegove vojske konačna je potvrda Božje nadmoći nad faraonom: „Osvjedoči se Izrael o silnoj moći koju Gospodin pokaza nad Egipćanima“ (Izl 14,31). Bog zapravo pokazuje moć nad morem i čitavom prirodom, a potpuni potop faraona i sve njegove vojske, znak je da Bog ne štiti svoj narod od njegovih neprijatelja samo djelomično. I premda narod u mnogim trenucima i prije i poslije prijelaza preko Crvenoga mora pokazuje momente sumnje i nepovjerenja u Boga i u njegova slugu Mojsija, to ništa ne umanjuje potpunost Božjih darova.

Otpjevni psalam: Izl 15,1-6. 16-18

Zapjevajmo Gospodinu jer se slavom proslavio!

Zapjevat ću Gospodinu
jer se slavom proslavio!
Konja i konjanika
u more on je vrgao!

*****

Moja je snaga, moja pjesma - Gospodin
jer je mojim postao izbaviteljem.
On je Bog moj, njega ja ću slaviti;
on je Bog oca moga, njega ću veličati.

*****

Gospodin je ratnik vrstan,
Jahve je ime njegovo.
Faraonova i vojsku mu u more baci;
cvijet njegovih štitonoša potonu u Moru crvenom .

*****

Valovi ih prekriše;
poput kamena u morske potonuše dubine.
Desnica tvoja, Gospodine, snagom se prodici;
desnica tvoja, Gospodine, raskomada dušmana .

*****

Dovest ćeš ih i posaditi na gori svoje baštine,
na mjestu koje ti, Gospodine,
svojim učini Boravištem,
Svetištem, Gospodine, tvojom rukom sazidanim.
Vazda i dovijeka Gospodin će kraljevati .

*****

Namjesto otpjevnoga psalma poslije trećeg čitanja vazmeno-ga bdijenja pjeva se kao logičan zaključak Mojsijeva pjesma U njoj Mojsije pjeva o netom dovršenom prelasku preko Crvenoga mora, ali s pogledom na krajnji cilj čitavoga putovanja u Obećanoj zemlji, u svetištu u kojem će Bog prebivati sa svojim narodom.

Četvrto čitanje: Rim 6, 3-11

Krist, pošto uskrsnu od mrtvih, više ne umire.

Čitanje Prve poslanice svetoga Pavla apostola Rimljanima

Braćo:

Koji smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni. Krštenjem smo dakle zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bî uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života.

Ako smo doista s njime srasli po sličnosti smrti njegovoj, očito ćemo srasti i po sličnosti njegovu uskrsnuću. Ovo znamo: naš je stari čovjek zajedno s njim raspet da onemoća ovo grešno tijelo te više ne robujemo grijehu. Ta tko umre, opravdan je od grijeha.

Pa ako umrijesmo s Kristom, vjerujemo da ćemo i živjeti zajedno s njime. Znamo doista: Krist uskrišen od mrtvih više ne umire, smrt njime više ne gospoduje. Što umrije, umrije grijehu jednom zauvijek; a što živi, živi Bogu. Tako i vi: smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu!

Riječ Gospodnja

Ovaj odlomak iz Knjiga proroka Izaije dobar je primjer kako su proročke knjige stalno podsjećanje naroda na neopozivost saveza i obećanja koja mu je Bog dao. U ovom tekstu spominje se savez s Noom u kojem Bog obećava da neće uništiti svijet (usp. Post 9,8-17). Povijesni kontekst ovoga Izaijinog odlomka jest naziranje povratka iz babilonskog sužanjsva, a upravo je Božji savez s Noom važan za obnovu izraelske zajednice u tom vremenu. Zašto? Sužanjsvo je za Izrael bila posljedica nevjernosti Božjem zakonu. I budući da je Izrael bio nevjeran, obnova naroda ne može se temeljiti na njegovoj vjernosti. Stoga je potrebno naći čvršći temelj. Prorok Izaija u ovom odlomku nalazi ga u Božjem savezu s Noom. Taj savez je, naime, bezuvjetan. Bog je svjestan „čovjekovih opakih misli“, ali ipak više neće pustiti potopa na zemlju niti uništiti živa bića (usp. Post 8,21). Drugim riječima, budući da taj savez ne ovisi o čovjekovoj vjernosti ili nevjernosti, on je neuništiv i neopoziv. Na tom temelju poslijesužanjski Izrael može bez straha graditi svoju budućnost. U tome ga utvrđuje sam Bog koji se svom narodu obraća kao suprug koji nikad neće ostaviti ženu svoje mladosti.

Evandjelje: Mt 28,1-10

Trebalo je da Isus ustane od mrtvih.

Čitanje svetoga Evandjelja po Mateju

Po suboti, u osvit prvoga dana u tjednu, dođe Marija Magdalena i druga Marija pogledati grob. I gle, nastade žestok potres jer anđeo Gospodnji siđe s neba, pristupi, otkotrlja kamen i sjede na nj. Lice mu bijaše kao munja, a odjeća bijela kao snijeg. Od straha pred njim zadrhtaše stražari i obamriješe.

A anđeo progovori ženama:

„Vi se ne bojte! Ta znam: Isusa Raspetoga tražite! Nije ovdje! Uskrsnu kako reče. Hajde, vidite mjesto gdje je ležao pa pođite žurno i javite njegovim učenicima da uskrsnu od mrtvih. I evo, ide pred vama u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti. Evo, rekoh vam.“

One otiđoše žurno s groba te sa strahom i velikom radošću otrčaše javiti njegovim učenicima. Kad eto im Isusa u susret! Reče im:

„Zdravo!“

One polete k njemu, obujme mu noge i ničice mu se poklone.

Tada im Isus reče:

„Ne bojte se! Idite, javite mojoj braći da pođu u Galileju! Ondje će me vidjeti!“

Riječ Gospodnja

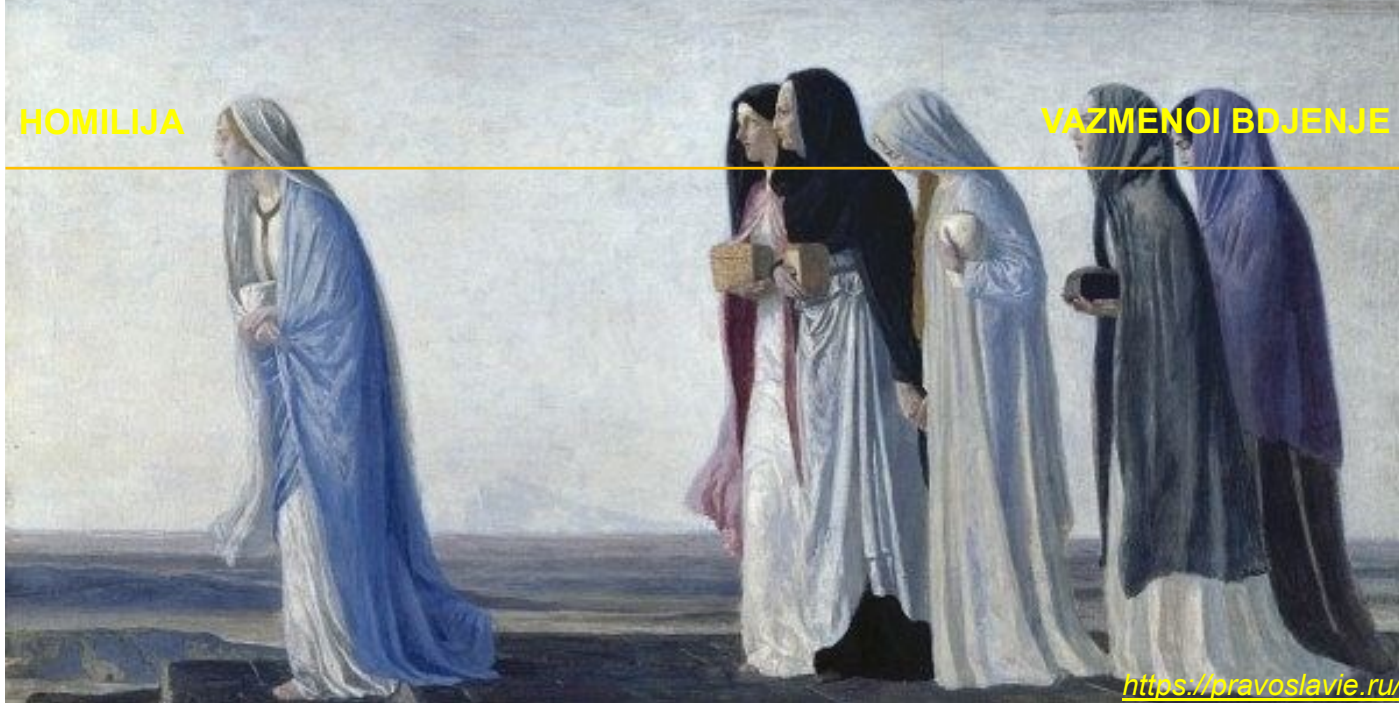
Na Isusov grob prve dolaze žene koje su ga pratile do posljednjega časa života. One su stalno išle za njim, i žele biti s njime i nakon smrti. Bog ih je nagradio time što su postale prve navjestiteljice Isusova uskrsnuća. Na grobnom kamenu susreću anđela koji ih najprije šalje Isusovim učenicima. Oni su za vrijeme Isusove muke pobjegli (Mt 26,56), ali Isus želi obnoviti zajedništvo s njima kako im je obećao na putu prema Maslinskoj gori: „Tada im reče Isus: 'Svi ćete se vi još ove noći sablazniti o mene. Ta pisano je: Udarit će pastira i stado će se razbjeći. Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju'.“ (Mt 26,31-32).

Posebnost Matejeva izvještaja jest da se ta Isusova poruka dvaput ponavlja na dan uskrsnuća. Žene je najprije čuju od anđela koji im se ukazao na grobu, a potom i od samog Isusa kojega susreću odlazeći od groba sa strahom i radošću.

To ponavljanje Isusova poziva ističe njegovu čvrstu volju da obnovi zajedništvo sa svojim učenicima. Oni sami to nisu sposobni učiniti, i da ih uskrsli Isus nije htio vidjeti, vijest o njegovu uskrsnuću za njih ne bi bila u punom smislu radosna vijest. No, uskrsli Isus svoje učenike zove braćom i čeka ih u Galileji, to jest ondje gdje ih je i prvi put pozvao. Sada je svaki trenutak koji su proveli zajedno obasjan svjetlom uskrsnuća.

Komentaari čitanje prema Služba riječi 275/14

<https://pravoslavie.ru/>

Uskrsnulom odjevenom u odjeću koja vijori, zasljepljujućeg sjaja, nego i o rupama od čavala i rani na boku.

Te rane su prorezi kroz koje treba zaviriti u beskrajno otajstvo Božje ljubavi.

Hrabro, prijatelji, Gospodin je uskrsnuo!

Uskrsnuo je za tebe koja ćeš nakon brojnih godina slaviti Uskrs bez muža.

Uskrsnuo je za vas koji nakon dugog iščekivanja stišćete u zagrljaju plod vaše ljubavi.

Uskrsnuo je i za tebe koja gorljivo moliš jer se tvoj sin još uvijek bori između života i smrti.

Uskrsnuo je i za tebe koja si u kolicima jer te udario pijani vozač.

Uskrsnuo je i za tebe koji nakon godina muke daruješ obitelji i prijateljima svoje najljepše osmijehe.

Uskrsnuo je i za tebe koji slaviš Uskrs daleko od svoje obitelji i za tebe koji više nemaš obitelji.

Uskrsnuo je za tebe koji ga nikada ne tražiš, a danas si tu, pred njim. Možda ne znaš, ali Isus je živ, i ako ga ti čak i zaboraviš, on tebe nikada neće zaboraviti.

Sretan Uskrs!

Roberto Seregni, *Evandjelje u trapericama*,
Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 2014.

Molitva uskrsnom Spasitelju

Molim se Tebi, koji si poslao proljetne kiše na more... i stvorio to sunce, što grije, da se obraduje proljetos svatko, koji je tužan, da se bar kroz suze nasmije.

Da se pričeste Tobom svi koji su gladni, (iako te ničim, ah ničim zavrijedili nismo) da se sjete svojih oni, za koje se davno ne zna, da doma pišu pismo.

Da se sjete svi bolni, dok zvona i potoci zvone, a proljeće novo prolazi gorom i dolom, da se uznesene nad svoje vlastito tijelo otkupljuje samo bolom.

Ivo Lendić

Tajna uskrsnuća

Stojimo pred Tajnom Uskrsnuća. Obucimo svoju dušu u svečanu haljinu, pustimo da se u našoj duši razliju osjećaji radosti i ushićenja. Molimo za milost da mogemo sve dublje ući u ovu tajnu naše vjere.

Značenje uskrsnuća

Rado ponavljamo da je Isusovo uskrsnuće središnji događaj kršćanstva, najveća novost povijesti, temelj i smisao našeg duhovnog života. No, kad je riječ o tome da počnemo živjeti uskrsnuće, da ga ugradimo u svoju svagdanju duhovnost, onda nekako postajemo nesigurni. Možda razlog za ovu nelagodnost treba tražiti u tome što nemamo zapravo jasan pojam o samom značenju Isusova uskrsnuća.

Uskrsnuo od mrtvih

S obzirom na Isusovo uskrsnuće postoji određena nejasnoća, osobito što se tiče značenja riječi: „uskrsnuo od mrtvih.“ Ovaj izričaj ima dva značenja koja se, doduše, ne isključuju međusobno, ali nisu ni istovjetna, nego označuju dvije različite situacije.

Zemaljsko značenje uskrsnuća

Kad čujemo riječ „uskrsnuo“, kao prva misao dolazi nam na pamet „zemaljsko“ značenje riječi „uskrsnuo od mrtvih.“ Prema tom shvaćanju, uskrsnuće bi značilo

povratak u onaj isti život što ga je čovjek prije imao, a sad ga je izgubio po smrti. Uskrsnuti bi značilo povratak na ranije, kao kad se netko nakon određenog vremena izbivanja vraća kući i radosno nalazi sve onako kao što je napustio pri odlasku.

U ovom, zemaljskom smislu uskrsnuće onda znači nanovo pokretanje hod vremena, kao što čovjek navije sat koji je stao. To je čudesan povratak: čovjek učini korak natrag u život, isti korak koji je ranije učinio prešavši prag smrti, samo sada u obrnutom smjeru. Čovjek se ponovno nađe u životu, nalazi iste stvari koje je napustio. Tako se dogodilo Lazaru kojega je Isus pozvao natrag u život: on time nije postao besmrtni, nego se morao još jednom suočiti sa smrću.

Ovakvo shvaćanje uskrsnuća pomalo nalikuje na buđenje iz začaranoga sna, kako nam pripovijedaju priče. Lijepa princeza spava dubokim snom i nakon stotinu godina bude probuđena poljupcem svojeg princa.

No, time se ne rješava nijedan problem ni života, ni smisla, ni smrti. Razum se buni protiv takvoga shvaćanja uskrsnuća. Nijedan razuman čovjek vjerojatno ne bi htio opet natrag u vlastitu prošlost, u život što ga upravo ima ili ga je imao. Naša naravna težnja uvijek je prema naprijed, prema višemu, prema boljemu.

Nebesko značenje uskrsnuća

Izraz „uskrsnuo od mrtvih“ ima i svoje, da tako kažemo, „nebesko“ značenje. Isusu nije stalo do toga da učini korak unatrag, nego je, prekoračivši prag smrti, napravio jedan korak unaprijed. On je zakoraknuo u vječnost, s onu stranu vremena i smrti. Isus nije ostao stanovati u ovoj kući vremena i smrti, nego je njegov stan sada vječnost. Njegovo uskrsnuće nije povratak, nego čudesan proboj naprijed, u nešto sasvim novo. On nije došao natrag u okove zemaljskog života, nego je prošao kroz vrata koja su nam bila dotad zatvorena. Otišao je u nebo, u slobodu, u vječnost.

Ovo radosno i pobjedonosno uskrsnuće Isusovo mijenja za nas definitivno smisao života i smrti, našeg života i naše smrti. Isus je svojim uskrsnućem otvorio vrata, stvorio most, srušio zid koji nas je dijelio od budućnosti, od vječnog života. Stoga grobovi nisu više zauvijek zatvoreni kao oni od faraona, nego se čelični oklop slijepo sudbine razbio na komadiće, a opkoljuje nas i štiti Božja nježna ljubav.

Mihály Szentmártoni

Molitva za Vuzem

Danas si, Jezuš, iz kmice se stal,
kmice pred Tobom bežiju,
grehi su mrtvi, vu sakoju duši
zvoni tak lepo zvoniju.

Precvele su šibe. Bol je radost
za denešnji den postala.
Zemlja je sretna. Se Te slavi:
sunce i starci i dečica mala.

Moje se boli vleču po zemlji.
O da bi se denes ja s Tobom stal!
Vubi vu meni grehe i boli,
da bi ja za Vuzem svoj znal!

Ivo Sokač

Prvo čitanje: Dj 10, 34a.37-43

S njime smo zajedno jeli i pili pošto uskrsnu od mrtvih.

Čitanje Djela apostolskih

U one dane: Prozbori Petar i reče: „Vi znate što se događalo po svoj Judeji, počevši od Galileje, nakon krštenja koje je propovijedao Ivan: kako Isusa iz Nazareta Bog pomaza Duhom Svetim i snagom, njega koji je, jer Bog bijaše s njime, prošao zemljom čineći dobro i ozdravljajući sve kojima bijaše ovladao đavao. Mi smo svjedoci svega što on učini u zemlji judejskoj i Jeruzalemu. I njega smakoše, objesivši ga na drvo! Bog ga uskrisi treći dan i dade mu da se očituje – ne svemu narodu, nego svjedocima od Boga predodređenima – nama koji smo s njime zajedno jeli i pili pošto uskrsnu od mrtvih. On nam i naloži propovijedati narodu i svjedočiti: Ovo je onaj kojega Bog postavi sucem živih i mrtvih! Za nj svjedoče svi proroci: da tko god u nj vjeruje, po imenu njegovu prima oproštenje grijeha.“

Riječ Gospodnja.

U prvom čitanju Petar potvrđuje činjenicu uskrsnuća. Premda Isusovo djelovanje ima početak, krštenjem u Jordanu, čini se da nema kraja. Nastavlja se preko onih koji su propovijedali evanđelje i bili svjedoci. Upravo to čini Petar; on je svjedok uskrsnuća. Petrovo učenje o uskrsnuću uključuje nekoliko važnih vidika. Prvo, jasno je da se radi o Božjem djelu. Drugo, radi se o istinskom uskrsnuću od mrtvih a ne o oživljavanju. Dokaz tome je i činjenica da se to dogodilo tri dana nakon smrti, a ne neposredno nakon smrti. Treće, Isusa su vidjeli da je jeo i pio s nekoliko svojih sunarodnjaka. To je dokaz da se radi o stvarnom događaju a ne možda o nekoj halucinaciji učenika. I konačno, plodovi uskrsnuća su preobrazba i sveobuhvatnost. Sud koji Isus donosi je oproštenje grijeha. On ne sudi da bi osudio, nego da bi spasio i preobrazio. Bog ga je uskrisio da donese spasenje svima. Moć uskrsnuća nije ograničena na etničku ili vjersku grupu. Ono je otvoreno svima koji vjeruju u Isusa. To je istinska radosna vijest.

Otpjevni psalam: Ps 118,1-2. 16-17. 22-23

Ovo je dan što ga učini Gospodin, kličimo i radujmo se njemu.

Zahvaljujte Gospodinu jer je dobar,
jer je vječna ljubav njegova!

Neka rekne dom Izraelov:

„Vječna je ljubav njegova!“

*****

Gospodnja se uzdignu desnica,
Gospodnja se proslavi desnica!

Ne, umrijeti neću, nego živjeti
i kazivati djela Gospodnja.

*****

Kamen koji odbaciše graditelji
postade kamen zaglavni
Gospodnje je to djelo:

kakvo čudo u očima našim!

*****

Otpjevni psalam isti je kao i na Vazmenom bdjenju, s time da se umjesto otpjeva Aleluja, aleluja, aleluja može pjevati

„Ovo je dan što ga učini Gospodin: kličimo i radujmo se njemu!“ Te riječi uzete su iz samog psalma 118 (r.24) i primijenjene su na Isusovo uskrsnuće čime ističu puninu Božje snage koja se očitovala u pobjedi života nad smrću, i radosti nad žalošću.

Drugo čitanje: Kol 3, 1-4

Tražite što je gore, gdje Krist sjedi.

Čitanje Prve poslanice sv. Pavla apostola Kološanima

Braćo:

Ako ste suuskrsli s Kristom,
tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu!
Za onim gore težite,
ne za zemaljskim!
Ta umrijeste
i život je vaš skriven s Kristom u Bogu!
Kad se pojavi Krist,
život vaš, t
ada ćete se i vi s njime pojaviti u slavi.

Riječ Gospodnja

Ulomak iz Poslanice Kološanima, iako je kratak, sadrži temeljno učenje o uskrsnuću te govori o načinu na koji Kristova smrt i uskrsnuće preobražavaju živote vjernika. Tekst govori o dva različita kraljevstva: onome gore i ovome dolje. Krist je uskrsnuo od mrtvih i sada boravi u kraljevstvu nebeskom. Njegov odnos prema Bogu opisuje se pomoću dvije slike. Prvo, Krist sjedi s desne Bogu, tj. mjestu časti. I druga slika tvrdi da je Krist „u Bogu“. To znači da je, nakon što je prošao kroz ljudsku smrt, Krist ustao na novi život. Na nov i potpun način Kristovo biće je ukorijenjeno u Boga. Iz te stvarnosti proistječe i vjerovanje da su kršćani povezani s Kristom; tako da su umrli i uskrsnuli s Kristom. Stoga, svoju pozornost trebaju odvratiti od stvari ovoga svijeta, a okrenuti se nebeskim stvarima. Pozvani su na život koji odražava ovu novu stvarnost. Biti povezan s Kristom znači da vjerničko ponašanje mora biti poput Kristova. Iako su upozorenja u tom čitanju u imperativu, tvrdnja da su vjernici umrli i uskrsnuli s Kristom je u perfektu. To znači da se ne radi o nečem budućem, nego o ostvarenoj stvarnosti.

Evandjelje: Iv 20,1-9

Tražite što je gore, gdje Krist sjedi.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka, dođe Marija Magdalena na grob i opazi da je kamen s groba dignut. Otrči stoga i dođe k Šimunu Petru i drugom učeniku, kojega je Isus ljubio, pa im reče: „Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga staviše.“

Uputiše se onda Petar i onaj drugi učenik i dođoše na grob. Trčahu obojica zajedno, ali onaj drugi učenik prestignu Petra i stiže prvi na grob. Sagne se i opazi povoje gdje leže, ali ne uđe. Uto dođe i Šimun Petar koji je išao za njim i uđe u grob. Ugleda povoje gdje leže i ubrus koji bijaše na glavi Isusovoj, ali nije bio uz povoje, nego napose svijen na jednome mjestu.

Tada uđe i onaj drugi učenik koji prvi stiže na grob i vidje i povjerova. Jer oni još ne upознаše Pisma da Isus treba da ustane od mrtvih.

Riječ Gospodnja

Izvještaj o uskrsnuću počinje posjetom Marije Magdalene grobu. Tekst kaže da je posjet bio „još za mraka“, čime je pisac htio reći da Marija nije imala dostatnu vjeru. Onaj tko nema vjere, živi u mraku. Tekst ne kaže zašto Marija dolazi na grob: oplakivati Isusa ili ga pomazati? Vidjevši prazan grob, pomislila je da je Isusa netko ukrao; uopće nije došla na ideju da je On mogao uskrsnuti. Zove učenike koji dolaze i potvrđuju ono što je ona vidjela. Način na koji tekst opisuje povoje i ubrus je značajan. Oni su i dalje u grobu, za razliku od tijela. Da je tijelo prenijeto u neki drugi grob, povoji bi i dalje bili potrebni, i bili bi odnijeti. Da je netko ukrao tijelo, vjerojatno bi povoje bacio negdje drugdje. Možda može malo čuditi da uskrsna vjera proistječe iz iskustva praznog groba, a ne iz iskustva uskrslog Isusa. Na taj način to čitanje samo potvrđuje da je događaj uskrsa teško objasniti i razumjeti. Činjenica da ni Marija, a ni Petar nisu mogli odmah razumjeti istinu uskrsnuća upozorava nas da ni mi ne očekujemo previše. Događaj uskrsnuća ostavlja čovjeka osupnutim, a u isto ga vrijeme hrani da bi mogao živjeti.

Uzeše Gospodina

Marija Magdalena bila je izuzetna žena. Bila je vjerna Isusova učenica.

Zajedno s Isusovom majkom, apostolom Ivanom i Marijom Kleofinom stajala je ispod Isusova križa. Stajala je uz križ unatoč ruganju vojnika i svjetine. Stajala je pod križem dok su se, osim Ivana, svi ostali apostoli i sljedbenici razbježali.

I onda, izvješćuje Ivanovo evanđelje, na uskrsno jutro, još za mraka, Marija Magdalena došla je na Isusov grob i vidjela da je prazan. Sva zbunjena, žurno je otrčala Petru i Ivanu. I što im je rekla? „*Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga staviše.*“

Zar ona, koja je bila Isusova vjerna učenica i koja je vidjela da Isus i mrtve uskrišava, zar ona nije mogla pomisliti da je Isus uskrsnuo? Ne. Ona je bila uvjerena da je netko ukrao Isusovo mrtvo tijelo.

Zamislimo: ako Marija Magdalena nije mogla pomisliti da je Isus uskrsnuo, tko bi drugi? Kako je to moguće?

Čini se da je razlog bio toliko ljudski i toliko jednostavan: njoj je to izgledalo previše dobro, da bi moglo biti istinito.

Eto to. To je problem svih nas koji smo prešli određenu životnu dob. Vidjeli smo puno ružnih stvari, bili smo svjedoci da se toliko puta nije isplatilo biti čestit, iskusili smo toliko puta da bahati i bešćutni napreduju.

Kako povjerovati da dobro uvijek pobjeđuje?

Smijemo li se uopće ponadati da se isplati biti naivno dobar kao glavni likovi iz bajki, kao Šegrt Hlapić ili Jaglenac i Rutvica iz prekrasne bajke Ivane Brlić-Mažuranić?

Uskrs je dokaz da je to moguće.

Unatoč zavisti i mržnji svojih progonitelja, unatoč smrtnoj presudi predstavnika silnog Rimskog carstva, unatoč ruganju vojnika i svjetine, Isus je uskrsnuo.

To je bio temelj apostolskog naviještanja, temelj evanđelja, radosne vijesti. Apostoli su prvenstveno bili svjedoci Kristova uskrsnuća s temeljnom porukom:

Isus je uskrsnuo i svome uskrsnuću može i hoće pridružiti svakoga onoga koji bude živio prema načelima evanđelja. To je bila radosna vijest koja je zapalila ondašnji svijet, to je ona snaga koja je kroz duga stoljeća nosila i danas nosi tolike kršćane i kršćanske velikane.

Isus je uskrsnuo.

Život pobjeđuje. Ljubav pobjeđuje. Prekrasno je živjeti s tom vjerom i u toj vjeri i širiti radost Kristovog uskrsnuća koje i nama otvara vrata vječnosti.

Predobro je i u isto vrijeme - istinito!

Sretan vam Uskrs!

Vazmena nedilja

Grančice moja, tamo priko mora,
di zlatno sunce sije,
di sve se nebo smije,
di svu nan zemlju brani naša sedlasta gora,
da ti je srićan Vazan, bila dupla rumanija,
roža najlipća od svih, brkasta mala Marija.

Ti ćeš danas poiti u crikvu, s facoli hlibi i mesa,
za janca, turte i jaja, pop će moliti stare slovinske beside,
tajne i mile beside, ke tamo još više vride,
i vi ćete znati da ih je čuja veliki Bog iz nebesa.

U podne će biti na stolu jaja, hlibl i janče pečenje,
vi ćete slaviti svetac kad Bog je uskrsa,
vino će teći crleno vašeg najboljeg trsa,
i sve ce imati za vas veliko sveto znamenje.

Ma kad se skupite tako na dan najlipći u litu,
u svakoj hiži za stolon prazne kantride te stati,
prazna mista te biti domaćih sini, šcer, sestar i brati.
ki su nikamo sami u maglu morali poiti po svitu.

Kad tamo po rasutih seli na Vazan miljare oči suza zamuti.
uprite svi hi u nebo, vaše oči su čiste i virne.
i molite čvrsto za pravdu i ljude dobre i mirne.
Bog će vas čuti ...

Prve svjedokinje uskrsnuća

Isus se nakon uskrsnuća pokazuje ženama, jer su ga mogle vidjeti, bile su otvorene prihvatiti Kraljevstvo Božje. One su ispunile onaj Božji zahtjev upisan u njihovu narav, ostale su otvorene životu ali su otišle još dalje prihvativši nadnaravni zakon srca što im je omogućio vidjeti i priznati Isusa svojim Gospodinom

Čini mi se da koliko god pisali i govorili o poukrsnim ženama uvijek postoji nešto nedorečeno, tajanstveno, skriveno. Može li ih se uopće razumjeti na iskustvenoj, proživljenoj stvarnosti. Koliko smo puta doživjeli milosni susret, osobito s euharistijskim Kristom pa opet posrćemo i padamo, ne prepoznajemo uskrslog Krista. Kakvu li su samo jednostavnost i velikodušnost srca te poslušnost uma imale te žene, vjesnice spasenja.

No, je li slučajnost da se žene nalaze uvijek pri uskrsnućima u evanđeljima?! Sestre Marija i Marta spominju se pri uskrsnuću svog brata Lazara (usp. Iv 11,1-44), uz mladića iz Naina stoji njegova majka (usp. Lk 7,11-17). Gioacchino Ventura di Raulica u knjizi *Les femmes de l'Évangile* na zanimljiv način objašnjava vezu između žena i uskrsnuća. U svom tumačenju polazi

od pramajke Eve koju je Adam nazvao majkom svih živih (Post 3,20), dakle ona nije samo majka, njeno poslanje proizlazi iz njenoga imena, ona je stvorena za prvi susret sa životom. Autor se slaže zajedno sa sv. Augustinom da ono majčinstvo koje je Eva grijehom izgubila podno stabla, da ga je Marija povratila podno križa u Isusovom predanju Ivana svojoj Majci „ženo evo ti sina, (...) evo ti majke” (Iv 19,27). Sada Marija otkupljuje Evino majčinstvo i postaje nova majka čovječanstva. Nadalje, isti autor tumači ovu „slučajnost” žena pri uskrsnuću polazeći od Isusovog navještaja Kraljevstva Božjeg: ako se ne obratite i ne postanete kao djeca nećete ući u Kraljevstvo Božje (Mt 18,3). Marija i Marta, sestre Lazarove svjedoče upravo takvu vjeru, osobito rečenicom: da si ti bio Isuse tu, on ne bi umro (Iv 11,21). Ova izjava doista svjedoči djetinje povjerenje, ono povjerenje koje ne postavlja pitanja nego bez sumnje zaključuje. Autor di Raulica Martu opisuje kao ogledalo iskrenosti i nevinosti a Mariju kao primjer poslušnosti i pokore (poistovjećuje Mariju sa ženom iz koje je Isus istjerao sedam demona). Bez ovih osobina nema prave djetinje vjere, bez iskrenosti i nevinosti, poslušnosti i pokore nemoguć je rast u vjeri i mudrosti.

<https://www.rscm-rshm.org/>

Isus je u svijet unio to kraljevstvo koje su mnoge žene bile u stanju vidjeti upravo zbog jednostavnosti i čistoće srca (Blaženi oni koji su čista srca oni će Boga gledati). Zbog istih vrлина, Isus je dopustio da one budu prve svjedokinje njegova uskrsnuća. Za stražare koji su bili pored Isusova groba, to pak nije bilo moguće (usp. Mt 28,4). U čitavom Starom zavjetu prisutna je tema „traženja Božjeg lica”, želje da se upozna to lice, želje da se vidi Boga takav kakav jest, međutim tjelesnim očima to je uskraćeno. Samo čisto srce, ono srce koje ljubi može vidjeti Boga, tko ne ljubi ostaje u smrti (usp. 1 Iv 3,14). Crk-veni oci često govore o tome da oni na kojima još postoji mrlja grijeha, koji nisu pročišćeni od zla, raj ne mogu vidjeti jer tolika svetost i čistoća raja odbija grijeh od sebe. Isus se nakon uskrsnuća pokazuje ženama, jer su ga mogle vidjeti, bile su otvorene prihvatiti Kraljevstvo Božje. One su ispunile onaj Božji zahtjev upisan u njihovu narav, ostale su otvorene životu ali su otišle još dalje prihvativši nadnaravni zakon srca što im je omogućio vidjeti i priznati Isusa svojim Gospodinom. Stoga prve vjesnice Isusova uskrsnuća stavljaju pred nas zahtjevan zadatak, ali ne i neostvariv.

Taj put ide od naravnog prema nadnaravnom. Posve naravno svakom čovjeku, a osobito ženi je prihvatiti život, ljubiti život, bolesniku i patniku poviti rane i otrti lice. Nadnaravni dar je u ovima prepoznati Krista, a to može jedino čisto srce. Takvo srce imale su sestre Misionarke ljubavi koje su nedavno ubijene u Jemenu. Njihov put kretao se od naravnog prema nadnaravnom da bi se sada susrele s Kristom i gledale ga licem u lice. Pouskrsne žene moraju biti nadahnuće današnjim ženama, grešnicama i patnicama svjetlo nade, poniženim i nepriznatim put vjere, onima koje se bore za prave vrijednosti primjer istinske i nepokolebljive ljubavi.

Mirela Primorac, <https://www.svjettorijeci.ba>

Svjedoci Isusova uskrsnuća

U četiri kanonska evanđelja ne nalazimo nijedan izvještaj koji bi mogao dočarati kako je izgledalo Isusovo uskrsnuće. Postoji, međutim, jedan apokrifni spis koji opisuje sam trenutak uskrsnuća. Riječ je o apokrifnom Evanđelju po Petru

Ovaj spis nastao je već sredinom drugoga stoljeća te je time jedan od najstarijih apokrifa premda je mlađe od svih knjiga Novoga zavjeta. Nađeno je 1887. godine nedaleko od Kaira u grobnici jednoga monaha. Rukopis koji je tada nađen nastao je u 7. ili 8. stoljeću, a sada se čuva u Muzeju egipatskih starina u Kairu.

U ovom tekstu najprije je naglašeno da je u subotu, nakon Isusove muke, pred njegov zapečaćeni grob došlo veliko mnoštvo. Ono što se dogodilo u noći sa subote na nedjelju ovaj apokrif opisuje na sljedeći način: „Vojnici vidješe kako se nebesa otvaraju i dvojicu mladića kako silaze odjeveni u veliki sjaj te se približavaju grobu. Kamen koji je bio navaljen na vrata sâm se od sebe otkotrljao u stranu, a grob se otvori i dvojica mladića uđoše. Vidjevši to, vojnici probudiše stotnika i starješine jer su i oni ondje stražarili. Dok su im objašnjavali što su vidjeli, ponovno vidješe tri čovjeka kako izlaze iz groba, dvojica podržavahu trećega, a križ ih je slijedio. Glave prve dvojice izdužile su se do neba, dok je glava onoga

kojega su vodili nadvisivala nebesa. Začuše s nebesa glas koji progovori: ‘Jesi li propovijedao usnulima?’ A od križa dođe odgovor: ‘Da.’” Na kraju stotnik i svi koji su bili s njime trče Pilatu i kažu mu: „Doista je bio Sin Božji!”

Kod pisanja ovoga apokrifa korištena su sva četiri kanonska evanđelja, a čini se da je autor želio dodatno potkrijepiti uskrsnuće prisutnošću velikoga mnoštva i brojnim svjedocima samoga trenutka Uskrsa. S druge strane, kanonska evanđelja izbjegavaju opisati taj trenutak, no donose niz izvještaja o svjedocima koji su kasnije vidjeli uskrsloga Gospodina.

Različita svjedočanstva

U najstarijem, Markovu evanđelju, najprije su žene – Marija Magdalena, Marija Jakovljeva i Saloma – svjedoci praznoga groba, pri čemu im se u grobu ukazuje mladić koji im daje naputke što im je činiti, ali one o tome nikome ne govore (usp. Mk 16,1-8). Nakon toga slijedi spomen Isusova ukazanja Mariji Magdaleni, koje nije detaljnije opisano, a Marija to dojavljuje Isusovim učenicima koji joj ne vjeruju (usp. 16,9-11). Nakon toga spomenuto je još

ukazanje dvojici učenika „na putu dok su išli u selo” (usp. 16,12-13). Ni ovdje nema opisa samoga događaja, nego je na kraju izviješteno da ni njima Isusovi učenici nisu vjerovali (usp. 16,13). Tek na kraju Isus se ukazuje jedanaestorici, prekorava njihovu nevjeru i daje im poslanje, nakon čega je uznesen na nebo (usp. 16,14-19). U Markovu evanđelju, dakle, imamo jedno svjedočanstvo praznoga groba, dva svjedočanstva ukazanja Uskrsloga kojima učenici ne vjeruju te jedno ukazanje učenicima koje ujedno sadrži i poslanje.

U Matejevu evanđelju, čijem autoru nije bilo nepoznato Markovo evanđelje, najprije nalazimo Mariju Magdalenu i „drugu Mariju” kako dolaze na grob, a s neba im se uz čudesne znakove objavljuje anđeo te im daje naputke što trebaju učiniti. One odmah trče sve javiti Isusovim učenicima. Na putu im se ukazuje i uskrsli Isus i potvrđuje im da učenici trebaju poći u Galileju (usp. Mt 28,1-10). Ništa nije rečeno o tome jesu li im učenici povjerovali, no kasnije ih nalazimo u Galileji, pa se čini kao da su povjerovali ženama. Ondje se Isus ukazuje jedanaestorici i daje im poslanje (Mt 28,16-20). Kod Mateja, dakle, imamo jedno svjedočanstvo praznoga groba koje je povezano i s jednim svjedočanstvom ukazanja Uskrsloga te jedno ukazanje učenicima koje ujedno sadrži i poslanje.

U Lukinu evanđelju spominje se kako su žene došle na grob. Iz prethodnoga teksta jasno je da su to žene „koje su s Isusom došle iz Galileje” (Lk 23,55), dok je na kraju

ovoga odlomka pojašnjeno da su to Marija Magdalena, Ivana i Marija Jakovljeva (usp. 24,10). Na grobu im se ukazuju dva čovjeka u blistavoj odjeći koji im navješćuju uskrsnuće. Učenici ženama nisu povjerovali (usp. 24,1-11). Ipak, Petar trči na grob i nalazi da je prazan (usp. 24,12). Nakon toga slijedi dugačka pripovijest o dvojici (ili dvoje) učenika na putu u Emaus. Očito je riječ o proširenju kratkoga izvještaja o dvojici učenika na putu u selo iz Markova evanđelja. Ovi učenici prepoznaju Isusa u lomljenju kruha (usp. 24,13-35). Slijedi Isusovo ukazanje jedanaestorici u trenutku kad su im ova dvojica ispričavala svoje iskustvo. Tako jedanaestorica ne uspijevaju nepovjerovati jer im sam Isus potvrđuje istinitost svojom prisutnošću. Slijedi poslanje učenika i uzašašće (usp. 24,36-53). Tako u Lukinu evanđelju nalazimo dva svjedočanstva praznoga groba, dva svjedočanstva o ukazanju od kojih prvome učenici ne vjeruju te jedno ukazanje jedanaestorici s poslanjem i uzašašćem.

Ivanovski izvještaj

Ivanovo evanđelje donosi najprije pripovijest o Mariji Magdaleni koja svjedoči da je grob prazan (usp. Iv 20,1-2), potom o Petru i učeniku kojega je Isus ljubio koji svjedoče praznom grobu, a ovaj drugi učenik „vidje i povjerova” (usp. 20,3-8). Slijedi ukazanje Uskrsloga Mariji Magdaleni u kojem ona najprije misli da vidi vrtlara, sve dok je Isus ne pozove imenom, kad Marija odlazi javiti učenicima što joj se dogodilo,

no ništa nije rečeno o njihovoj vjeri (usp. 20,9-18). Nakon toga Uskrsli se ukazuje učenicima u Tominoj odsutnosti, a onda i u njegovoj nazočnosti, pa na kraju i Toma povjeruje (usp. 20,19-29). U Ivanovu evanđelju, zanemarimo li dodatak u 21. poglavlju, nalazimo tako dva svjedočanstva o praznom grobu, jedno svjedočanstvo o ukazanju Uskrsloga te dva ukazanja učenicima, pri čemu nema poslanja i uzašašća. Dodatak Ivanova evanđelja donosi još ukazanje učenicima u Galileji, pri čemu se događa čudesan ulov ribe, nakon kojega Isus podjeljuje Petru prvenstvo.

Iz ovoga pregleda vidljivo je da se evanđelisti ne slažu u broju svjedoka koji su vidjeli prazan grob, a ni u broju ukazanja uskrsloga Isusa. Oni izvještaji koji se donekle podudaraju ipak donose različite detalje. Nije jasno tko su bile žene koje su prve došle na grob. Je li to bila samo Marija Magdalena ili joj se pridružila i druga Marija, jesu li to bile Marija Magdalena, Marija Jakovljeva i Saloma, ili je pak umjesto Salome tu bila Ivana? Obično se drži da su Saloma i Ivana jedna te ista osoba. Nije jasno je li tko nakon žena išao na grob: dva evanđelja nemaju takva izvještaja, u jednom je to samo Petar, a u jednom Petar i još jedan učenik. Ne postoji slaganje ni u tome kome se sve Uskrsli ukazao prije ukazanja jedanaestorici. Je li to bila samo Marija Magdalena, ili je s njome bila i druga Marija;

je li se ukazao i drugoj dvojici učenika na putu u selo ili u Emaus? Nije jasno ni jesu li učenici povjerovali ili nisu i kada.

U čemu se evanđelja slažu?

Sva četiri evanđelja nedvojbeno se slažu da je Isusov grob u nedjeljno jutro bio prazan. Slažu se i da je netko mogao to posvjedočiti te da su u tome važnu ulogu imale žene ili barem jedna žena. Evanđelja se slažu i u tome da se uskrsli Isus nekome ukazao prije nego što se ukazao jedanaestorici i da je ta osoba imala zadatak posvjedočiti drugima o svome iskustvu.

Evanđelja se također slažu da se Isus na kraju ukazao jedanaestorici koji su predstavljali cijelu zajednicu Isusovih sljedbenika. Tom im je prilikom, osim u Ivanovu evanđelju, Isus podijelio poslanje, premda se i u Ivanovu evanđelju to poslanje može naslutiti u izvještaju o čudesnom ribolovu i o Petrovu prvenstvu.

Razgovor s Marijom Magdalenom

- Dobar dan.

Dobar dan. Izvoli, sjedni.

- Hvala. Ne znam kako da počnem, jer ima toliko toga da te pitam.

-Vidim da si u neprilici. No, da ti pomognem, počela bih najradosnijim događajem u svojem životu.

- Baš ti hvala. Izvoli.

Bilo je to na uskrsno jutro. Nas nekoliko žena koje nismo stigle sve obaviti u petak požurile smo na Isusov grob.

- I?

I znaš što se dogodilo.

- Da, ali evanđelisti kao da su i sami bili preneraženi tim neočekivanim i izvanrednim događajem pa nam ne daju tako jasnu sliku i slijed onoga što se zbilo, zar ne?

Ni ja ti ne bih točno znala reći što se sve i kako u onih nekoliko sati odvijalo, samo znam da smo svi bili izvan sebe, a osobito ja.

- Zašto?

- Zato što se Isus meni ukazao, a ja mislila da je vrtlar.

- Možda se i nisi prevarila?

- Imaš pravo. Isus je već od mojeg prvog susreta s njim moj vrtlar, ali i ne samo moj.

- Kako to misliš?

Zar te događaj u vrtu ne podsjeća na Edenski vrt, gdje je Bog prijateljevao s ljudima, kako kaže izvješće o stvaranju? I ponovno uspostavljanje prijateljstva s ljudima, tj. darivanje novoga života, opet se događa u vrtu gdje je bio grob iz kojega je Isus uskrsnuo da i nama podari novost života, da kao vrtlar sve ponovno stavi na svoje mjesto.

- Kako si doživjela taj susret?

Prvo, sva zbunjena vidjela sam prazan grob, i onda sve onako kako Ivan opisuje...

- I to je tvoj najradosniji događaj, zar ne?

Svakako. Tu sam ponovno osjetila kako Isus ne ostavlja one koji ga svom dušom traže. Moje mi suze nisu dopustile da ga prepoznam, ali kad me je pozvao po imenu, prepoznala sam ga po glasu. Čuvši svoje ime s Isusovih usana, ponovno sam osjetila sav blagoslov svojeg prvog susreta s njim. Jer i prijašnji moj život bio je također vapaj za Bogom, za puninom, ali na krivi način...

- Možeš li bar kratko nešto reći o tome prvom susretu s Isusom?

To je bio susret oslobođenja.

- To mi se ipak čini malo prekratko.

Ti znaš čime sam se bavila i kako ljudi susreću ovakve kao što sam ja. Ili nas preziru ili nas pohotno priželjkuju.

- A Isus?

Isus me je vratio meni.

- Ne razumijem.

Ne ulazeći u motive i uzroke zbog čega se žene, kao i ja, počinju baviti tim najstarijim zanatom, u dnu svega stoji glad i žeđa za ljubavlju. Baveći se tim poslom, mi se zapravo udaljujemo od sebe tražeći na krivi način kako da utažimo tu glad i žeđu.

- Kako te je Isus vratio k tebi?

To je nešto što ti jedva mogu opisati, ali pokušat ću. Isus me nije gledao ni s prezirom ni s pohotom (to bi bilo nezamislivo!) kao drugi, nego s ljubavlju. U tome pogledu odjednom sam spoznala koliko sam daleko od sebe; ujedno sam osjetila da je taj pogled bio pun sućuti i praštanja. Ne bih ti više mogla reći, jer bih morala početi pjevati, a čini mi se da za note nisi spreman.

Vatroslav Halambek

NAŠI POKOJNI

JOZO MARKOTIĆ,

PU požeško - slavonska, Zagreb, 5. travnja 1994.

MARIO SELAK,

PU splitsko - dalmatinska, Južno bojište, 7. travnja 1992.

STJEPAN GRGIĆ,

PU sisačko - moslavačka, Sisak, 9. travnja 1993.

STJEPAN GRGIĆ,

PU sisačko - moslavačka, Sisak, 9. travnja 1993.

BOŽIDAR OSTOVIĆ,

PU primorsko - goranska, u službi, Opatija, 10. travnja 1992.

MARINKO UDOVIČIĆ,

PU splitsko - dalmatinska, Južno bojište, 10. travnja 1992.

POČIVALI U MIRU!